

Gondolatok a keresztény szervezetek pénzügeihez

Ezt a néhány gondolatot vitaindítónak szánom a Magyar keresztény szórványépítés a Kárpát-medencén túl elnevezésű megbeszélés gazdasági kerekasztalának résztvevői számára. Gondolataimat két fő témakör köré csoportosítottam:

1. A gazdasági ügyek lelki, igei oldala;
2. Gyakorlati megfontolások

A felosztás sorrendje fontos: hiszem, hogy a gazdasági ügyeket is csak ebben a sorrendben szabad megközelíteni, legyen az személyes pénzügyünk, vagy egy szervezet gazdasági ügye. A pénzügyek is elsősorban lelki ügyek és a KEVE Társaságnál hisszük, hogy csak pénzzel nem lehet megoldani pénzügyi problémákat. A Bibliából megismerhető Isten szerető, gondoskodó Isten, aki minden szükségünket betölti. Ezt ugyanakkor csak akkor érthetjük meg, ha megfelelő a lelki hozzáállásunk.

Lelki, igei oldal

A Biblia 500 verset tartalmaz az imáról, kevesebb, mint 500 verset a hitről és Jézus 38 példabeszédéből 14-ben a vagyonon keresztül tanít. Ugyanakkor 2350 versben szerepel a pénz, vagy az anyagi javak. Fontosabb lenne a pénz, mint az ima, vagy a hit? Szó sincs róla, Isten nem "gépelt oldalra" méri a témák fontosságát. De jól mutatja ez az arány, hogy Isten fontosnak tarja, hogy hogyan viszonyulunk földi javainkhoz. Jézus minket akar teljesen, sokszor viszont "pénztárcánk tér meg utoljára".

Mi az oka annak, hogy Isten ezt ilyen fontosnak tartja:

1. Ahogyan kezeljük a pénzt, az Úrral való közösségünket tükrözi. *„Ha tehát a hamis mammonon nem voltatok hűek, ki bízta rátok az igazit?” Lk. 16,11*
2. A tulajdonolt javak az Úrral versengenek. *„Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti: nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.” Mt. 6,24*
3. Naponta kell pénzügyekkel kapcsolatos döntéseket hoznunk.

Érdeemes elgondolkodni David McConaughy „A pénz: királyvizes próba”, című 1918-ban megjelent könyvéből vett idézetten: *„Az átmeneti dolgok leghétköznapibb képviselőjének, a pénznek a legkevésbé hétköznap, és örökké tartó következményei vannak. Ha nem is mindig vesszük észre, a pénz megolvasztja az embert – amikor megszerezzük, befektetjük, használjuk, adunk belőle, vagy elszámolunk vele. Attól függően, hogyan kezeli, tulajdonosa számára áldásnak vagy átoknak bizonyul. Vagy az ember lesz ura a pénzének, vagy a pénz lesz ura az embernek. Az Isten veszi a pénzt, amely – akármennyire is része hétköznapjainknak – néha oly szennyesnek tűnik, és próbakő gyanánt használja, hogy életünket tesztelje és az Ő képére formálja bennünket.”*

Rajtunk múlik, hogy a pénz lesz ura életünknek, vagy mi tudjuk azt Isten országának építésére, Istentől kapott elhívásunk szerint használni. A döntés a mi

kezünkben van, de Isten a pénz helyes kezeléséhez is megadja **a kulcsot** igéje által, ami nem más, mint a **megelégedettség**. „... én megtanultam, hogy körülményeim között elégedett legyek. Tudok szűkölködni és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakásba és éhezésbe, a bővölködésbe és a nélkülözésbe egyaránt. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.”
Fil. 4,11-13

Mint minden lelki kérdés, a pénzügyek kezelése is felosztható két nagy részre:

1. Isten "szerepe"
2. Mi szerepünk

Isten "szerepe"

1. **Tulajdonos.** A teremtett világban minden Isten tulajdona, beleértve saját életünket is. "Az ÚR é a föld és ami betölti, a földkerekség és a rajta lakók."
Zsolt. 24,1
2. **Irányító.** A világ minden történése a Mindenható Isten irányítása alatt áll. "Amit csak akar az ÚR, megteszi az égen és a földön és a mélységes tengerekben." *Zsolt. 135,6*
3. **Gondoskodó.** Isten megígérte, hogy minden szükségletünkről (nem vágyainkról!) gondoskodik. "De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is [t.i. az anyagi javak] mind ráadásul megadatnak nektek." *Mt. 6,33*

Larry Burkett-től, egy amerikai keresztyén szerzőtől származik az alábbi gondolat, mely kiválóan rávilágít arra, hogy lelki értelemben mit jelent az, ha megértjük, hogy Isten mindennek a tulajdonosa.

„Abban a percben, amikor megértjük, hogy Isten a tulajdonosa mindennek, az összes pénzügyi kérdés lelki kérdéssé válik.

Többé nem ezt kérdezzük: Uram, mi az akaratod, mit kezdjek a pénzemmel?

A kérdés inentől így szól: Uram, mi az akaratod, mit kezdjek a pénzeddel?”

Az ember szerepe

Bár az ember a Bűneset során hűtlen lett Istenhez, Isten mégis munkatársául fogad bennünket teremtést helyreállító tervének végrehajtásához. Az embernek, sáfári, modern kifejezéssel ügynöki, menedzseri megbízást adott.: "...micsoda a halandó - mondom -, hogy törődsz velem, és az emberfia, hogy gondod van rá? Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg. Úrrá tetted kezéd alkotásain, mindent a lába alá vetettél..." *Zsolt. 8,5-6*

A sáfárnak jelzője is van: **hűséges**. "Márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy mindegyikük hűségesnek bizonyuljon." *1Kor. 4,2*

Keresztény működési modell

A Mindenható Isten a kereszténység működésének gazdasági modelljéül azt választotta, hogy a megtért hívek, Isten által rájuk bízott javakból, tartsák fenn a gyülekezeteket és missziós szervezeteket. Ebből a szempontból nagyon fontos az, hogyan állunk hozzá lelkileg az adakozáshoz, ami ennek forrása. És itt nem csak anyagi javakra, hanem időre, tehetségre és kapcsolatokra is kell gondolni. Tapasztalatom az, hogy mind a gyülekezetek, mind a hívek oldaláról egyfajta szégyenlősség van ezen a területen, illetve alapvetően rossz a hozzáállás, az adakozás "muszájként" kerül értelmezésre mindkét oldalon. Természetesen ebből feszültségek és félreértések is származnak.

Mi is bibliai értelemben az adakozás? Ha csak egyszerűen az egyháznak, vagy a gyülekezetnek, vagy a rászorulóknak adok: ez a jótékonyság. **Az adakozás:** Isten dicsőítésének cselekedete. És ebben a dicsőítésben MINDENKI részt tud venni. Fontos megérteni azt, hogy az adakozásra nem Istennek, vagy az adományozottnak van elsősorban szüksége, hanem magának az adakozónak: ez is egy lehetőség arra, hogy még meghittebb és személyesebb kapcsolatba kerüljön Istennel. *Mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is. Mt. 6,21*

Milyen legyen az adakozási szokásunk:

1. **Személyes:** Egyrészt kérjük imádságban Isten vezetését adakozásunkban, másrészt ismerjük azt a személyt, vagy szervezetet, akinek, vagy ahova adományunkat szánjuk.
2. **Rendszeres:** Az élet folyamatosan zajlik, így az adományokra is megfelelő ütemezésben van szüksége az arra rászorulóknak. Probléma lehet, ha későn adunk, de az is, ha egyszerre a szükségesnél lényegesebben nagyobb összeget, amit a kapó fél nem biztos, hogy kezelni tud.
3. **Saját javaidból:** Adakozásunk Isten által ránk bízott javakból, időből, tehetségből és kapcsolatokból eredjen.
4. **Tervezetten:** Célszerű imádságos szívvel előre átgondolni, hogy milyen célra és mekkora összeget szánunk, de célszerű bizonyos részt szabadon hagyni, engedve Istent arra, hogy éppen felmerülő igényekre is tudjunk reagálni.

Adakozásunknak számos gyümölcse van:

1. Istennel való bensőséges kapcsolat
2. Jellemünk fejlődése
3. Befeketés az örökévalóságba

Végül az adakozás mértékéről egy rövid történetet osztanék meg, amit Timothy Keller New Yorki lelkész könyvében olvastam. "Hívők megkérdezték tőle, hogy ugye a tized az Ószövetség népére vonatkozott, hiszen az Újszövetség azt nem említi. Keller így felelt: Valóban az Ószövetségben kerül megemlítésre a tized, de két kérdésre azért válaszoljunk:

1. Vajon az Ó-, vagy az Újszövetség népe részesült-e nagyobb áldásban?
2. Vajon Jézus Krisztus életének és vérének csak 10 %-át adta-e értünk?"

Gyakorlati megfontolások

A helyes lelki megközelítés mellett természetesen szükség van gyakorlati lépésekre is, hogy egy keresztény szervezet, vagy gyülekezet előteremtse a működéséhez szükséges anyagi javakat. Az alábbiakban megosztok ezzel kapcsolatban néhány javaslatot, majd röviden bemutatom a KEVE Társaság ezirányú működését.

Az alábbi néhány pont a működéshez szükséges pénz megszerzésének javasolt sorrendi lépései:

1. **Ima:** Elsősorban Istentől (tulajdonos, gondoskodó) kell elkérnünk a működésünkhöz szükséges anyagi javakat is. Jó példa erre George Miller, 19. században élt testvérünk, a bristol-i árvaházak alapítójának élete.
2. **Tervezés:** Az emberek sokkal szívesebben adakoznak olyan szervezetnek, amelynek világos meghatározott céljai vannak, ami beilleszkedik Isten tervébe, amit talán legjobban a Nagy Missziói Parancs fejez ki. (Mt. 28,18-20)
3. **Kapcsolatok építése:** Az emberek sokkal szívesebben adakoznak olyan szervezetnek, ahol személyes ismerőseik vannak, hiszen sokkal nagyobb a bizalom szintje.
4. **Három pillér:** Próbáljunk meg legalább három lehetséges bevételi forrást meghatározni, hogy amennyiben az egyik elapadna, akkor se okozzon ez nagyobb problémát a működésben.
5. **Átláthatóság:** A céljaink közzlése mellett pénzügyeink is legyenek átláthatóak, növelve ezzel a bizalmat.
6. **Visszajelzés:** Adjunk adakozóink felé rendszeresen visszajelzést arra vonatkozóan, hogy mire használjuk adományukat és annak milyen gyümölcsei vannak. Ebben a legerősebb tud lenni a személyes bizonyosság az elveszett lelkek megmentéséről.

KEVE Társaság példája

A KEVE Társaság küldetése: *"A magyar társadalom vezetőinek megszólítása – hogy Isten szeretetét és mindenhatóságát megismerjék és Jézus Krisztust, mint személyes Megváltójukat elfogadják. További célunk a Biblia vezetésre vonatkozó üzenetének megértése és közvetítése a gazdasági, társadalmi és egyházi élet képviselői felé, a közösség hasznára. Ezen célunkat nyíltan és befogadóan kívánjuk elérni."*

Működésünk három pillérét biztosító bevételi forrás:

1. Egyesületünk tagjainak rendszeres tagdíja és működési adománya.
2. Rendezvényeink és könyvkiadásunk bevétele.
3. A Keresztény Vezetői Akadémia bevétel.

A KEVE működésének egyik alapelve, hogy a félállású irodavezető munkatársat leszámítva mindenki szolgálatból végzi a munkáját.

Őszintén remélem, hogy megosztott gondolataim segítik beszélgetésüket és tanácskozásukhoz, szolgálatukhoz és életükhöz Isten gazdag áldását kívánom.

Dr. Szalai Zsolt, KEVE Társaság/elnök